

[Udenrigsministeren]

Under konsultationer mellem de danske og grønlandske myndigheder og EF-Kommissionen i efteråret 1979 om fiskeriet i 1980 ved Grønland blev der fra grønlandsk side fremsat ønske om fastsættelse af en samlet tilladt fangstmængde for 1980 på 200 tons helleflynder ved Østgrønland og 500 tons ved Vestgrønland, der skulle forbeholdes grønlandske fiskere. Kommissionen accepterede dette ønske.

Efter at Kommissionen med Norge desuagtet havde aftalt en videreførelse i 1980 af den norske 1979-kvota på 200 tons, måtte man fra regeringens side efter at have protesteret over for Kommissionen vurdere, hvorvidt man ønskede en genforhandling af aftalen med Norge.

Ved regeringens overvejelse heraf måtte der anlægges en helhedsvurdering. Under hensyn til de alvorlige konsekvenser, som en manglende aftale kunne have for danske fiskeriinteresser, og til, at der ikke forelå biologiske anbefalinger med hensyn til en begrænsning af fiskeriet efter helleflynder ved Grønland, besluttede regeringen ikke at modsætte sig en godkendelse af aftalen.

I overensstemmelse hermed har regeringen også godkendt en forhøjelse af den endelige TAC for 1980 med den mængde på 200 tons, som Kommissionen havde indrømmet Norge, således at de grønlandske fiskeres fangstmuligheder ikke blev beskåret.

Regeringen er enig med spørgeren i, at en opdeling af det norske fiskeri mellem Østgrønland og Vestgrønland havde været ønskelig.

Spm. nr. 838

Til *ministeren for Grønland* (20/5 80) af:

Preben Lange (Grønl.):

»Hvilke forholdsregler agter ministeren at tage for at undgå, at Norge i 1980 fanger helleflynder ved Grønlands vestkyst?«

Begrundelse

EF har hævet TAC (den samlede fangstmængde) på helleflynder ved Grønlands østkyst med 200 tons, fordi man har opdaget, at man »er kommet til« at tildele Norge en kvota på denne fisk ved Grønland, efter man havde aftalt, at den samlede TAC skulle tilfalde Grønland.

Man har således søgt at redde situationen ved at hæve TAC ved Grønlands østkyst. Men ifølge aftalen med Norge er der intet, der hindrer nordmændene i at fiske deres 200 tons kvota af helleflynder ved Vestgrønland.

Hvis dette sker, vil der opstå en særdeles uklar situation, idet Grønland har ret til den samlede TAC på 500 tons helleflynder ved vestkysten (NAFO 1). Da der ikke må fiskes mere end 500 tons helleflynder ved Grønlands vestkyst, kan et eventuelt norsk fiskeri således skabe alvorlige problemer for det grønlandske helleflynderfiskeri.

Denne situation er særdeles uholdbar og må straks afklares.

Besvarelse (9/6 80):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg kan oplyse, at det grønlandske ønske for 1980 var en samlet tilladt fangstmængde (TAC) af helleflynder ved Vestgrønland på 500 tons, at hele denne fangstmængde skulle forbeholdes grønlandske fiskere, og at bifangster af helleflynder var tilladt med op til 3 pct. ved fiskeri efter kvoterede arter. Kommissionen har imødekomet disse ønsker, selv om der ikke foreligger nogen biologisk anbefaling om en begrænsning af helleflynderfiskeriet ved Grønland, og selv om det grønlandske fiskeri af helleflynder ikke i de forudgående år tilnærmelsesvis har udvist fangst af helleflynder ved Vestgrønland af størrelsesordenen 500 tons.

Grønlands ubetingede ret til at fiske 500 tons helleflynder er sikret i medfør af forordning 754/80 om TAC, selv om Kommissionen efterfølgende ved aftale har givet Norge ret til 200 tons helleflynder ved Vest- og Østgrønland tilsammen i 1980, samme kvantum som Norge havde i 1979.

Under disse omstændigheder har regeringen ikke fundet tilstrækkelig baggrund for at opretholde et forbehold mod Norgesaftalens vedtagelse i EFs Ministerråd, hvilket ville have været den eneste udvej for at forhindre norsk fangst af helleflynder ved Vestgrønland.

Jeg skal tilføje, at norsk fangst af helleflynder kun kan finde sted som langlinefiskeri, men at Norge til dato har koncentreret sig om rejefiskeri i grønlandske farvande. Grøn-